नैव लोभं तदा चक्रुस्ततः स्वर्गमवाप्नुवन्। तस्मात् सर्व्वास्ववस्थासु नरो लोभं विवर्जयेत्।
एष धर्म्मः परो राजंस्तस्माल्लोभं विवर्जयेत्। इदं नरः सचरितं समवायेषु कीर्त्तयन्।
अर्थभागी च भवति न च दुर्गान्यवाप्नुते। प्रीयन्ते पितरश्चास्य ऋषयो देवतास्तथा। ४४५
यशोधर्म्मार्थभागी च भवति प्रेत्य मानवः।

इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व्वणि आनुशासनिके पर्व्वणि दानधर्म्मकथने विसस्तैन्योपाख्याने त्रिनवतोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्रैवोदाहरन्तीममितिहासं पुरातनं। यद्वृत्तं तीर्थयात्रायां शपथं प्रति तच्छृणु।
पुष्करार्थं कृतं सैन्यं पुरा भरतसत्तम। राजर्षिभिर्महाराज तथैव च द्विजर्षिभिः।
ऋषयः समेताः पश्चिमे वै प्रभासे समागता मन्त्रममन्त्रयन्त। चराम सर्व्वां पृथिवीं पुण्यतीर्थां ततः कामं हन्त गच्छाम सर्व्वे।
शुक्रोऽङ्गिराश्चैव कविश्च विद्वांस्तथाऽगस्त्यो नारदपर्व्वतौ च। भृगुर्व्वशिष्ठः कश्यपो गौतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निश्च ४५०
राजन्।
ऋषिस्तथा गालवोऽथाष्टकश्च भारद्वाजोऽरुन्धती बालखिल्याः। शिबिर्दिलीपो नहुषोऽम्बरीषो राजा ययातिर्धुन्धुमारो
ऽथ पूरुः।
जग्मुः पुरस्कृत्य महानुभावं शतक्रतुं वृत्रहनं नरेन्द्राः। तीर्थानि सर्व्वाणि परिभ्रमन्तो माघ्यां ययुः कौशिकीं पुण्यतीर्थां।
सर्व्वेषु तीर्थेष्ववधूतपापा जग्मुस्ततो ब्रह्मसरः सुपुण्यं। देवस्य तीर्थे जलमग्निकल्पा विगाह्य ते भुक्तविसप्रसूनाः।
केचिद्बिसान्यखनंस्तत्र राजन्नन्ये मृणालान्यखनंस्तत्र विप्राः। अथापश्यन् पुष्करं ते ह्रियन्तं ह्रदादगस्त्येन समुद्धृतं तत्।
तानाह सर्व्वानृषिमुख्यानगस्त्यः केनादत्तं पुष्करं मे सुजातं। युष्मान् शङ्के पुष्करं दीयतां मे न वै भवन्तो हर्त्तुमर्हन्ति
पद्मं। ४५५
शृणोमि कालो हिंसते धर्म्मवीर्य्यं सोऽयं प्राप्तो वर्त्तते धर्म्मपीडा। पुराऽधर्म्मो वर्त्तते नेह यावत्तावद्गच्छामः सुरलोकं चिराय।
पुरा वेदान् ब्राह्मणा ग्राममध्ये घुष्टस्वरा वृषलान् श्रावयन्ति। पुरा राजाऽव्यवहारेण धर्म्मान् पश्यत्यहं परलोकं व्रजामि।
पुराऽवरान् प्रत्यवरान् गरीयसो यावन्नरा नावमंस्यन्ति सर्व्वे। तमोत्तरं यावदिदं न वर्त्तते तावद्व्रजामि परलोकं चिराय।
पुरा प्रपश्यामि परेण मर्त्यान् बलीयसान् दुर्व्बलान् भुञ्जमानान्। तस्माद्यास्यामि परलोकं चिराय नह्युत्सहे द्रष्टुमिह
जीवलोकं।
तमाऽब्रुवन्नार्त्ता ऋषयो महर्षिं न ते वयं पुष्करं चोरयामः। मिथ्याऽभिषङ्गो भवता न कार्य्यः शपाम तीक्ष्णैः शपथैर्महर्षे। ४५६
ते निश्चितास्तत्र महर्षयस्तु सम्पश्यन्तो धर्म्ममेतं नरेन्द्राः। ततोऽशपन्त शपथान् पर्य्ययेण सहैव ते पार्थिवपुत्रपौत्रैः।

॥ भृगुरुवाच ॥ प्रत्याक्रोशेदिहाक्रुष्टस्ताडितः प्रतिताडयेत्। खादेच्च पृष्ठमांसानि यस्ते हरति पुष्करं।
॥ वशिष्ठ उवाच ॥ अस्वाध्यायपरो लोके श्वानञ्च परिकर्षतु। पुरे च भिक्षुर्भवतु यस्ते हरति पुष्करं।
॥ कश्यप उवाच ॥ सर्व्वत्र सर्व्वं पणतु न्यासलोपं करोतु च। कूटसाक्षित्वमभ्येतु यस्ते हरति पुष्करं।
॥ गौतम उवाच ॥ जीवत्वहङ्कृतो बुद्ध्या विषमेण समेन सः। कर्षको मत्सरी चास्तु यस्ते हरति पुष्करं। ४५७
॥ अङ्गिरा उवाच ॥ अशुचिर्ब्रह्मकूटोऽस्तु श्वानञ्च परिकर्षतु। ब्रह्महा निष्कृतिश्चास्तु यस्ते हरति पुष्करं।
॥ धुन्धुमार उवाच ॥ अकृतज्ञस्तु मित्राणां शूद्रायान्तु प्रजायतु। एकः सम्पन्नमश्नातु यस्ते हरति पुष्करं।